

horizonte osvajачkih ciljeva Zapada, gde su, u međuvremenu, snage internacionalne finansijskog kapitala potpuno uzurpirale političke vlasti, svodeći poslednje privide demokratije na puku fasadu plutokratije. Opsada Rusije je danas neuporedivo veća, snažnija i agresivnija nego u vremenima kada je pisano Načertanije, raspoložujući i sa kolaboracijom antiruskih i mondijalističkih snaga u Kremlju. Stoga je i geostrateški značaj Bosforskog moreuza (odnosno Carigrada iz Zahovog Plana i Garašaninovog Načertanija) jednako veći jer je to jedini preostali izlaz Rusije ka svetskim tržištima, stalno pod ucenjivačkim opstgrukcijama Turske.

Moglo bi se slobodno reći da je u strateškom pogledu opsada Rusije skoro prevaziđeni cilj, jer mondijalistička strategija već uveliko stremi ka razaranju Rusije na niz zavisnih država i ka kolonizaciji njenih prostranstva, što osvedočavaju mnogi poduhvati i politički "predlozi", od širenja NATO-pakta do plana Zbignjeva Bžežinskog za preuređenje Evroazije. Mutatis mutandi, aktuelizovana je ili povampirena i turska osvajačka sila što otvoreno stremi da proširi svoju hegemoniju, "od Kineskog zida do Jadrana" te da proдре dalje od Beča unutar Evropske unije. "Bolesnik sa Bosfora" iz vremena Načertanija danas liči na zombija u službi mondijalističke, odnosno vašingtonske antievropske i antihrišćanske politike te strategije. Ako bi se postvario samo vašingtonski projekt ekonomske integracije jugoistočne Evrope sa Turskom, zvani S.E.C.I. – srpski narod bi se našao u goreм stanju nego što je bilo ono zbog kojeg je i pisano Načertanije. U pitanju je projekt integracije oko sto pedeset miliona ljudi, sa ubedljivom muslimanskom većinom, koji nalaže ukidanje svih carinskih i državnih barijera za "slobodni protok rada, kapitala, usluge i ljudi" . Takav slobodni "protok" , uz demografsku eksploziju muslimanske većine, izvesno bi u potpunosti izmenio demografsku sliku jugoistočne Evrope i omogućio, de facto, uspostavljanje ne samo ekonomske već i političke hegemonije Turske.

Ovovekovno tragično iskustvo srpskog naroda iziskuje i korenita prevrednovanja Načertanija, poglavito u domenu izbora saveznika, tim pre jer je i Garašaniн potom sagoreo svoje prozapadne iluzije. Pokazalo se da su sva okretanja ka Zapadu i sva savezništva sa zapadnim silama bili kobne greške i/ili izdaje srpskih političkih (pseudo) elita, plaćene strašnim stradanjima i bestidnim "zahvalama", od predaje srpskog naroda na milost i